

ประโยค ป.ธ. ๕
แปล ไทยเป็นมคร
สอบครั้งที่ ๒ วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖

๑. อยู่มาวันหนึ่ง พวกมนุษย์ แพ้ความด้วยคติโง่งในศาล เห็นพันธูละกำลังเดินมา ร้องระงม แจ้งพันธูะนั้นถึงการทำคติโง่งของพวกผู้พิพากษา ฯ พันธูะนั้น ไปศาล พิจารณาคดีนั้นแล้ว ได้ทำเจ้าของนั้นแลให้เป็นเจ้าของ ฯ มหาชนให้สาธุการเป็นไปด้วยเสียงอันดัง ฯ พระเจ้าแผ่นดิน ทรงได้ยินเสียงนั้นแล้ว ตรัสถามว่า อะไรกันนี้ สดับเรื่องราวนั้นแล้ว พอพระทัย ให้ถอดข้าราชการชั้นผู้ใหญ่(ตุลาการ) เหล่านั้นแม่ทั้งคณะ มอบการตัดสิน(คดี) ให้แก่พันธูะผู้เดียว ฯ พันธูะนั้น ก็ตัดสิน(คดีความ) โดยถูกต้อง ตั้งแต่นั้นมา ฯ พวกข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ผู้เป็นผู้พิพากษาเดิม ไม่ได้สืบบนแต่นั้นมา เป็นผู้มียรายได้น้อย ยุงในราชสกุลว่า พันธูะปรารถนาราชสมบัติ ฯ พระเจ้าแผ่นดิน เชื่อถือถ้อยคำของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เหล่านั้น ไม่อาจจะข่มพระราชหฤทัยลงได้ ทรงดำริ(ต่อไป) อีกว่า เมื่อพันธูะถูกฆ่าตายในที่นี้นั้นแล ข้อครหา ก็จักเกิดแก่เรา จึงรับสั่งให้โจมตีชายแดนด้วยบุรุษที่ปลอมตัวไว้แล้วรับสั่งให้หาพันธูะมา ทรงส่งไปด้วยพระดำรัสว่า นัยว่า ชายแดน โจรก่อกำริบท่านพร้อม กับบุตรชาย ไปจับโจรมา แล้วจัดส่งนายทหารผู้ใหญ่ ผู้สามารถ แม่พวกอื่น(ปะปน) ไปกับพันธูะนั้น ฯ เมื่อพันธูะนั้นไปถึงชายแดนเท่านั้น พวกโจรที่พระเจ้าแผ่นดินปลอมตัวไว้ ทราบว่า ข้าว่า ท่านเสนาบดีกำลังมา จึงพากันหลบหนี ฯ พันธูะเสนาบดีนั้น ปรากฏนั้นให้สงบบราบคาบ จัดการให้เรียบร้อยแล้ว กลับมา ฯ ลำดับนั้น นายทหารเหล่านั้น ก็ตัดศีรษะ พันธูะเสนาบดีนั้นพร้อม กับบุตรชาย ฯ

๒. วันนั้น นางมัลลิกาเทวี เป็นผู้กำลังนิมนต์พระอักรสาวกทั้ง ๒ พร้อมทั้งภิกษุ ๕๐๐ รูป ๆ ครั้นพอรุ่งเช้า เจ้าพนักงาน ได้นำหนังสือมาให้ นาง โดยเนื้อความว่า พวกโจรได้ตัดศีรษะสามีพร้อมทั้งบุตรชายทั้งหลายของท่าน ๆ นางรู้เรื่องนั้นแล้ว ไม่บอกใครๆ เห็นหนังสือไว้ที่ชายพก อังคาสภิกษุสงฆ์เรื่อยไป ๆ ครานั้น หญิงรับใช้ทั้งหลายของนาง ถวายภัตตาหารแก่พระภิกษุทั้งหลายแล้ว นำถาดเนยใสมา ทำถาดแตกต่อหน้าพระเถระทั้งหลาย ๆ พระธรรมเสนาบดี กล่าวว่า สิ่งของมีอันแตกเป็นธรรมดา ก็แตกไปแล้ว ใครๆ ไม่ควรคิด(อะไร) ๆ นางจึงหยิบหนังสือออกจากชายพก เรียนว่า พระคุณเจ้าข้า เจ้าพนักงานนำหนังสือฉบับนี้มาแจ้งแก่ดิฉัน โดยมีข้อความว่า พวกโจรตัดศีรษะบิดาพร้อมด้วยบุตรชาย ๓๒ คนแล้ว ดิฉันแม่สดับเรื่องนี้แล้ว ยังไม่คิด(อะไรเลย) เมื่อถาดเนยใสแตก ดิฉันจักคิดอย่างไรเล่า เจ้าค่ะ ฯ

ฝ่ายนางมัลลิกานั้น ให้เรียกหญิงสะใภ้ทั้ง ๓๒ คนมา สั่งสอนว่า สามีของพวกเธอไม่มีความผิด ได้รับผลกระทบแต่ชาติปางก่อนของตน เธอทั้งหลาย อย่าเศร้าโศกไปเลย อย่ารำไรไปเลย(และ) อย่าทำการผูกใจเจ็บแค้นเหนือพระเจ้าแผ่นดินเลย ฯ เจ้าหน้าที้นักสืบราชการฟังถ้อยคำนั้นแล้ว กราบทูลข้อที่ชนเหล่านั้นไม่มีความผิดแต่พระเจ้าแผ่นดิน ฯ พระเจ้าแผ่นดินถึงความสลดพระทัย เสด็จไปนิเวศน์ของนางมัลลิกา ทรงขอโทษนางมัลลิกาและหญิงสะใภ้ของนางแล้วได้พระราชทานพรแก่นางมัลลิกา ฯ นางทูลว่า พรจงเป็นพรอันหม่อมฉันรับไว้แล้วเถิด เมื่อพระเจ้าแผ่นดินนั้น เสด็จไปแล้ว ถวายภัตตรเพื่อผู้ตาย อาบน้ำแล้ว เข้าเฝ้าพระเจ้าแผ่นดิน กราบทูลว่า ขอเดชะพระองค์พระราชทานพรแก่หม่อมฉันแล้ว และหม่อมฉันก็ไม่มีความต้องการด้วยของอื่น ขอได้ประทานอนุญาตให้หญิงสะใภ้ ๓๒ คน ของหม่อมฉัน และตัวหม่อมฉัน กลับไปเรือนแห่งสกุลเถิด ฯ พระราชาทรงรับคำแล้ว ฯ

ใช้เวลา ๔ ชั่วโมง กับ ๑๕ นาที.

เฉลย ประโยค ป.ธ. ๕
แปล ไทยเป็นมคร

๑. อถกทิวส์ วิจิฉเย กุญญฎฐปราชิตา มนุสสา พนรุถ์ อากจฉนตัม
 ทิสวา มหาวีรวี วิรวนตา วิจิฉยมจฉานัน กุญญฎฐกรณัน ตสส อารโจะสุ ๑
 โส วิจิฉยัม คนตุวา ตัม อญญัม ตีเรตวา สามิกเมว สามิกัม อกาตี ๑
 มหาชโน มหาสทฺเทน สาธุการํ ปวตฺเตลี ๑ ตัม สุตฺวา ราชา กิ อิทนติ
 ปุฉฉิตฺวา ตมตถัม สุตฺวา ตฺสิตฺวา สทฺเพปี เต อมจเจ หราเปตฺวา พนรุถฺสเสว
 วิจิฉยัม นิยุยาเทลี ๑ โส ตโต ปญฺจาย สมฺมา วิจิฉยิ ๑ ตโต
 โปราณกวิจิฉยิกา อมจจา ลญฺจํ อลภนฺตา อปฺปลาภา หุตฺวา พนรุโถ
 รชชํ ปตฺเตตีติ ราชกุเล ปริภินฺทิสฺ ๑ ราชา เตสํ กถํ กเหตฺวา จิตฺตัม
 นิคฺคเหตฺถุ นาสกฺขิ อิมสฺมี อีเชว ฆาตฺยมาเน ครหา เม อุปฺปชฺชิสฺสตีติ
 ปุน จินฺเตตฺวา ปยุตฺตปริเสหิ ปจฺจนตัม ปหฺราเปตฺวา พนรุถ์ ปกโกสาเปตฺวา
 ปจฺจนโต กิร กุปีโต ตวํ ปุตฺเตหิ สทฺธิ คนตุวา โจเร คณฺหาติ ปหิฉิตฺวา
 เอตฺถเวสฺส ทฺวตฺตีสาย ปุตฺเตหิ สห สีสํ ฉินฺทิตฺวา อหฺรธาติ เตน สทฺธิ
 อญฺเษปี สมตฺเถ มหาโยเช เปเสตี ๑ ตสฺมี ปจฺจนตัม กจฺฉนฺเตเยว
 เสนาปติ กิรฉฉฉตีติ ปยุตฺตโจรา ปลาเยสฺ ๑ โส ตัม ปเทถํ อาวาสาเปตฺวา
 สฉฺฉาเปตฺวา นีวตฺติ ๑ อถสฺส นกรโต อวิทุเร จานเ เต โยธา สทฺธิ
 ปุตฺเตหิ สีสํ ฉินฺทิสฺ ๑

๒. ตัม ทิวส์ มลฺลิกาย เทเวีย ปณฺจหิ ภิกฺขุสฺเตหิ สทฺธิ เทว
 อกฺคสาวกา นิมนฺติตา โหนฺติ ๑ อถสฺสา ปุพฺพณฺเษเว สามิกสฺส เต
 สทฺธิ ปุตฺเตหิ สีสํ ฉินฺทนฺตีติ ปณฺณํ อหฺริตฺวา อทฺสฺ ๑ สว ตัม ปวตฺตี
 ฌตฺวา กสฺสจฺจิ อวตฺวา ปณฺณํ อจฺฉนฺเต กตฺวา ภิกฺขุสฺสงฺฆเมว ปรีวีสิ ๑
 อถสฺสา ปรีจาริกาโย ภิกฺขุณฺ ภตฺถํ ทตฺวา สปฺปิฉาญฺญิ อหฺรนฺติโย เถรานัน

ปุโรโต จาญี ภินุทีสุ ฯ ฌมมเสนาปติ เกทนฌมมํ ภินุํ น จินุเตตพพุนติ
 อาห ฯ สวา อุจจนฺจโคโต ปณฺณํ นีหริตฺวา ทฺวตฺตีสาย ปุตฺเตหิ สทฺธิ
 ปิตุ สีสํ จินุทนต์ติ เม อิมํ ปณฺณํ อาหริสุ อหํ อิทํ สุตฺวาปี น จินุเตสี
 สปิจาญฺญา ภินุนาย ก็ จินุเตสุสํมิ ภนุเตติ อาห ฯ สวาปี ทฺวตฺตีสสุณิสาย
 ปกฺโกสาเปตฺวา ตุมฺหากํ สํมิกา นิรปราธา อตฺตโน ปุริมกมฺมผลํ ลภีสุ
 ตุมฺเห มา โสจิตฺต มา ปรีเทวิตฺต รณฺโณ อุปริ มโนปโทสํ มา กริตฺถาติ
 โอวทิตฺ ฯ รณฺโณ จรปฺริสา ตํ กถํ สุตฺวา เตสํ นินุทฺสภาวํ รณฺโณ
 กถยีสฺ ฯ ราชวา สํเวคปฺปตฺโต ตสฺสา นีเวสนํ คนฺตฺวา มลฺลิกถจ
 สฺณิสาย จสฺสา ขมาเปตฺวา มลฺลิกถ วริ อทาสิตฺ ฯ สวา วโร คหิตฺ
 เม โหตฺติ วตฺวา ตสฺมี กเต มตฺกถตฺตํ ทตฺวา นหาตฺวา ราชานํ
 อุปสงฺกมิตฺวา เทว ตุมฺเหหิ เม วโร ทินฺโน มยฺหถจ อถฺเณน อตฺโถ
 นตฺถิ ทฺวตฺตีสาย จ เม สฺณิสานํ มมถจ กุฉรคมนํ อนุชานาถาติ
 อาห ฯ ราชวา สมฺปฏฺิจฺฉิตฺ ฯ
